GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. Seite 38r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

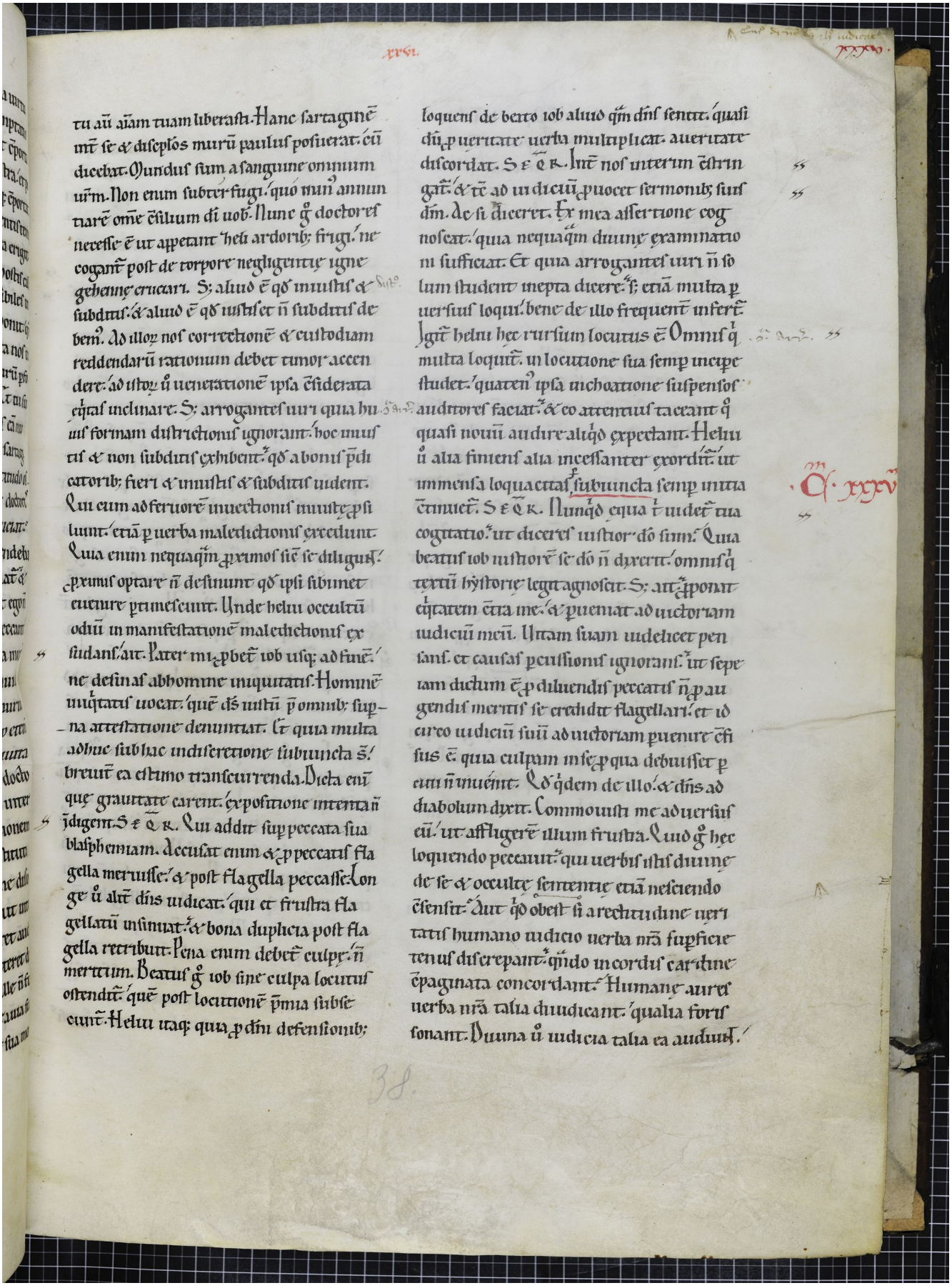

tu aũ aĩam tuam liberasti. Hanc sartaginẽ
int̃ se & discplos murũ paulus posuerat. cũ
dicebat. Mundus sum a sanguine omnium
ur̃m. Non enim subterfugi. quo min⁹ annun
tiarẽ omẽ c̃silium dĩ uob. Nunc g̃ doctores
necesse ẽ ut appetant heli ardorib; frigi. ne
cogant̃ post de torpore negligentie igne
gehenne cruciari. S; aliud ẽ qd iniustis & Sist.
subditis. & aliud ẽ qd iustis et n̄ subditis de
bem⁹. Ad illoꝝ nos correctionẽ & custodiam
reddendarũ rationum debet timor accen
dere. ad istoꝝ ũ ueneratione ipsa c̃siderata
eq̃tas inclinare. S; arrogantes uiri quia hu
ius formam districtionis ignorant. hoc iniu
stis & non subditis exhibent. qd a bonis p̃di
catorib; fieri & iniustis & subditis uident.
Qui cum ad feruorẽ inuectionis iniuste p̃si
liunt. etiã p uerba maledictionis excedunt.
Quia enim nequaq̃m p̃ximos sic̃ se diligunt.
p̃ximis optare n̄ desinunt qd ipsi sibimet
euenire p̃timescunt. Unde heliu occultũ
odiũ in manifestationẽ maledictionis ex
sudans. ait. Pater mi. p̃bet̃ iob usq; ad finẽ.
ne desinas ab homine iniquitatis. Hominẽ
iniq̃tatis uocat. quẽ d̃s iustũ p̃ omnib; sup-
na attestatione denuntiat. Et quia multa
adhuc sub hac indiscretione subiuncta s̃.
breuit̃ ea estimo transcurrenda. Dicta enĩ
que grauitate carent. expositione intenta n̄
indigent. S e q̃ R. Qui addit sup peccata sua
blasphemiam. accusat enim & p̃ peccatis fla
gella meruisse. & post flagella peccasse. Lon
ge ũ alit̃ d̃ns iudicat. qui et frustra fla
gellatũ insinuat. & bona duplicia post fla
gella retribuit. Pena enim debet̃ culpe. n̄
meritum. Beatus g̃ iob sine culpa locutus
ostendit̃. quẽ post locutionẽ p̃mia subse
cunt̃. Heliu itaq; quia p d̃ni defensionib;

loquens de beato iob aliud q̃m d̃ns sentit. quasi
dũ p ueritate uerba multiplicat. a ueritate
discordat. S e q̃ R. Int̃ nos interim c̃strin
gat̃. & tc̃ ad iudiciũ p̃uocet sermonib; suis
d̃m. ac si diceret. Ex mea assertione cog
noscat. quia nequaq̃m diuine examinatio
ni sufficiat. Et quia arrogantes uiri n̄ so
lum student inepta dicere. s; etiã multa p
uersius loqui. bene de illo frequent̃ infert̃.
Igit̃ heliu hec rursum locutus ẽ. Omnis q̃
multa loquit̃. in locutione sua semp incipe
studet. quaten⁹ ipsa inchoatione suspensos
auditores faciat. & eo attentius taceant q̃
quasi nouũ audire aliq̃d expectant. Heliu
ũ alia finiens alia incessanter exordit̃. ut
immensa loquacitas subiuncta semp initia
c̃tinuet̃. S e q̃ R. Nunq̃d equa t̃ uidet̃ tua
cogitatio. ut diceres iustior d̃o sum. Quia
beatus iob iustiorẽ se d̃o n̄ dixerit. omnis q̃
textũ hystorie legit agnoscit. S; ait. p̃ponat
eq̃tatem c̃tra me. & p̃ueniat ad uictoriam
iudiciũ meũ. Uitam suam uidelicet pen
sans. et causas p̃cussionis ignorans. ut sepe
iam dictum ẽ p diluendis peccatis n̄ p au
gendis meritis se credidit flagellari. et id
circo iudiciũ suũ ad uictoriam p̃uenire c̃fi
sus ẽ. quia culpam in se p qua debuisset p
cuti n̄ inuenit. Qd q̃dem de illo. & d̃ns ad
diabolum dixit. Commouisti me aduersus
eũ. ut affligerẽ illum frustra. Quid g̃ hec
loquendo peccauit. qui uerbis istis diuine
de se & occulte sententie etiã nesciendo
c̃sensit. Aut q̃d obest si a rectitudine ueri
tatis humano iudicio uerba nr̃a sup̃ficie
tenus discrepant. q̃ndo in cordis cardine
c̃paginata concordant. Humane aures
uerba nr̃a talia diiudicant. qualia foris
sonant. Diuina ũ iudicia talia ea audiunt.